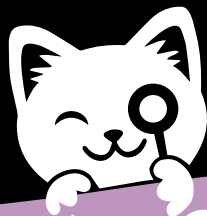

Riina a Sami
Kaarlovi

ZVÍŘECÍ AGENTI

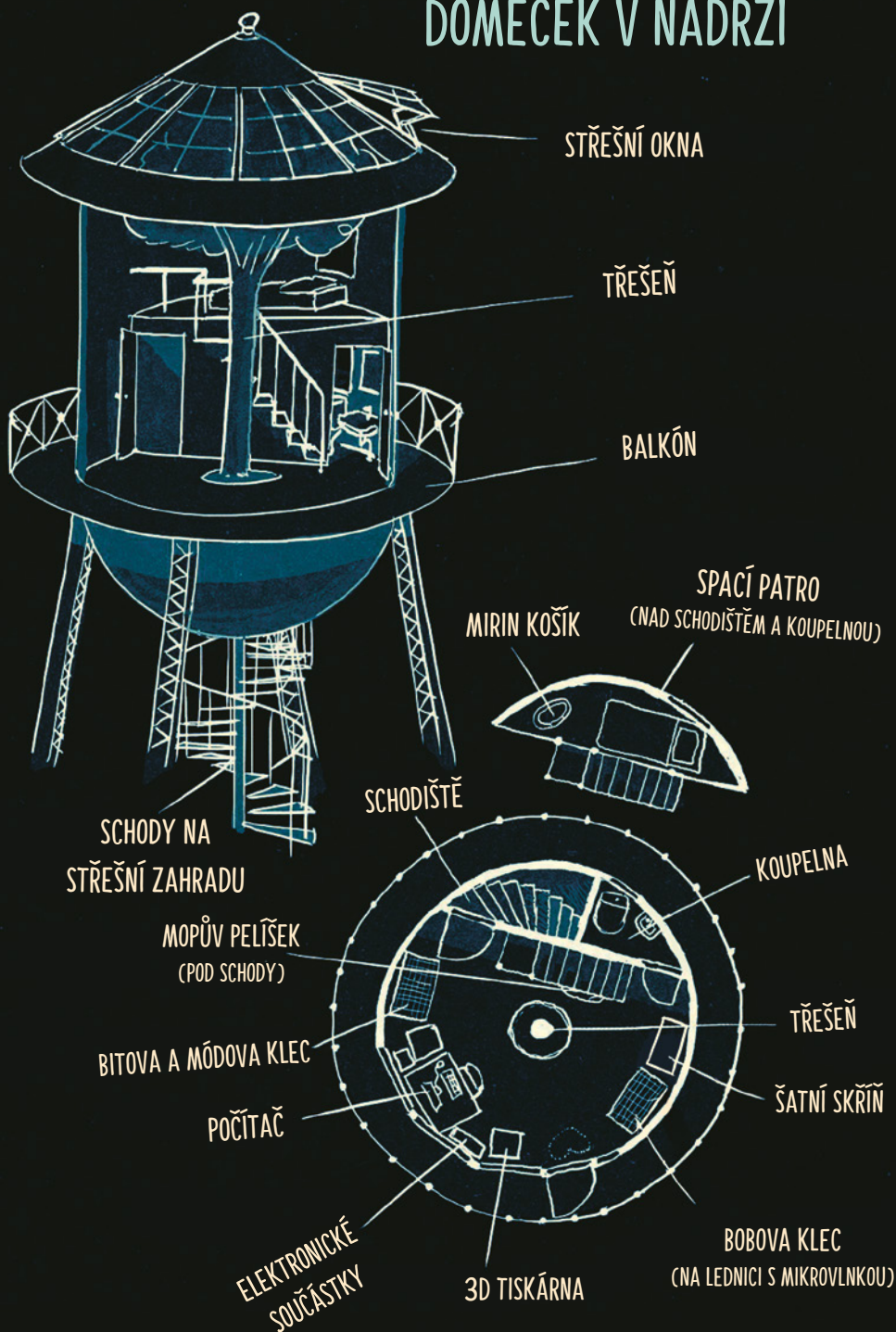
KATIE & TI-BOT

ZTRÁTA SIGNÁLU

bambóok

DOMEČEK V NÁDRŽI

KATI-E

Kati-e nadevše miluje zvířata a stejně tak i elektroniku a programování. S něými tváří to vážně umí. Jejím nejlepším kamarádem a spolupracovníkem je létající robot Ti-bot, kterého si sama vyrobila.

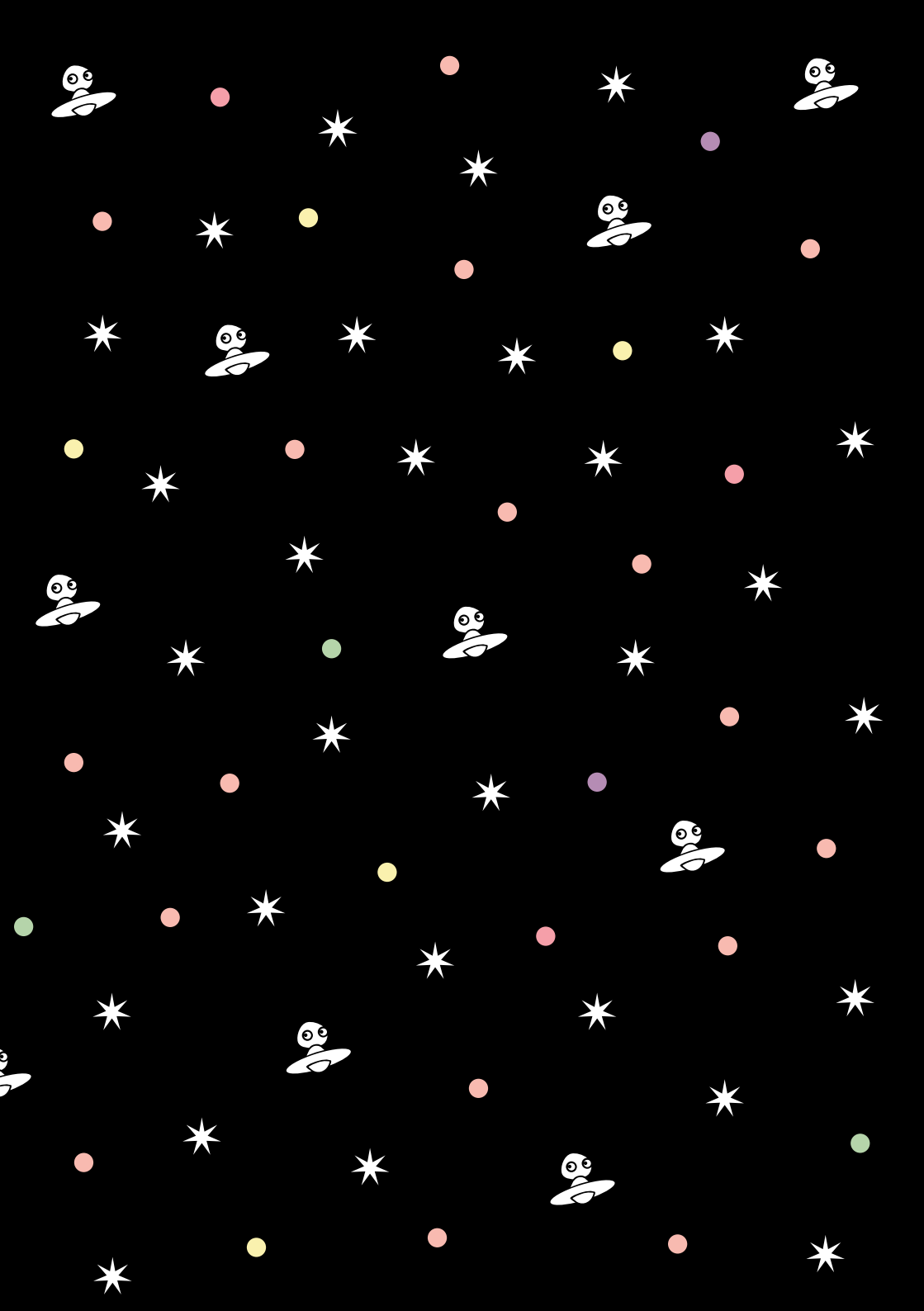
TI-BOT

Roztomilý robot, který umí nejen létat, ale i mluvit. Kati-e Ti-bota neustále vylepšuje o nové speciální schopnosti. Naprogramovala ho například tak, aby se dokázal proměnit ve zvíře. Jeho tajnou neřestí je svévolné poletování.

ZVÍŘECÍ AGENTI

Kati-e vždycky ráda pomáhala sousedům a známým s domácími mazlíčky, ale prosby o pomoc se začaly rychle hromadit. Proto se rozhodla, že si vyrobí létajícího pomocníka Ti-bota. A tak se zrodili Zvířecí agenti!

Kromě mazlíčků v nesnázích si dvojice agentů hravě poradí i se zádušnými otázkami ohledně divokých zvířat. Jejich kancelář sídlí na střeše bytového domu v bývalém vodojemu, kde mají dost místa na všechny Katiny mazlíčky a počítače. Vedle Kati-e a Ti-bota ho obývá habešská kočka Mir, voříšek Mop, kakadu Bob se žlutou chocholkou a ochočení potkaní Bit a Mód.

ZTRÁTA SIGNÁLU

The background of the entire page is a stylized illustration. It shows a low-angle view of a city street, with several tall buildings in shades of brown, tan, and grey on the left side. The sky is a clear, light blue, filled with numerous white, fluffy clouds of various sizes. The clouds are rendered with soft, painterly textures.

*Zvířata a děti toho vycítí
víc, než byste čekali*

© RIINA A SAMI KAARLOVI, 2020

Riina a Sami
Kaarlovi

ZVÍŘECÍ AGENTI

KATIE & TI-BOT

PIKNIK

„Jahody bych mohla jíst od rána do večera,“ přivřela Kati-e slastně oči.

Timi vyzunkl láhev s limonádou.

„Brzo by ti začaly lézt krkem,“ řekl, stáhl si sluneční brýle na nos a zahleděl se na oblohu.

Také Ti-bot se rozvaloval na dece. Piknikové počasí se vydařilo. Nebe bylo blankytně modré, nefoukalo a ani sluníčko už tolik nepražilo. Mop skotačil s bílým štěňátkem ovčáckého psa.

„Přemýšleli jste někdy, kolik se toho všude kolem ve vzduchu a ve vesmíru pohybuje?“ zeptal se Timi a hodil si do pusy sušenku.

„No samozřejmě! Všechno je potřeba mít zmapované,“ mudroval Ti-bot.

„V tom jsou roboti asi lepší,“ posteskl si chlapec.

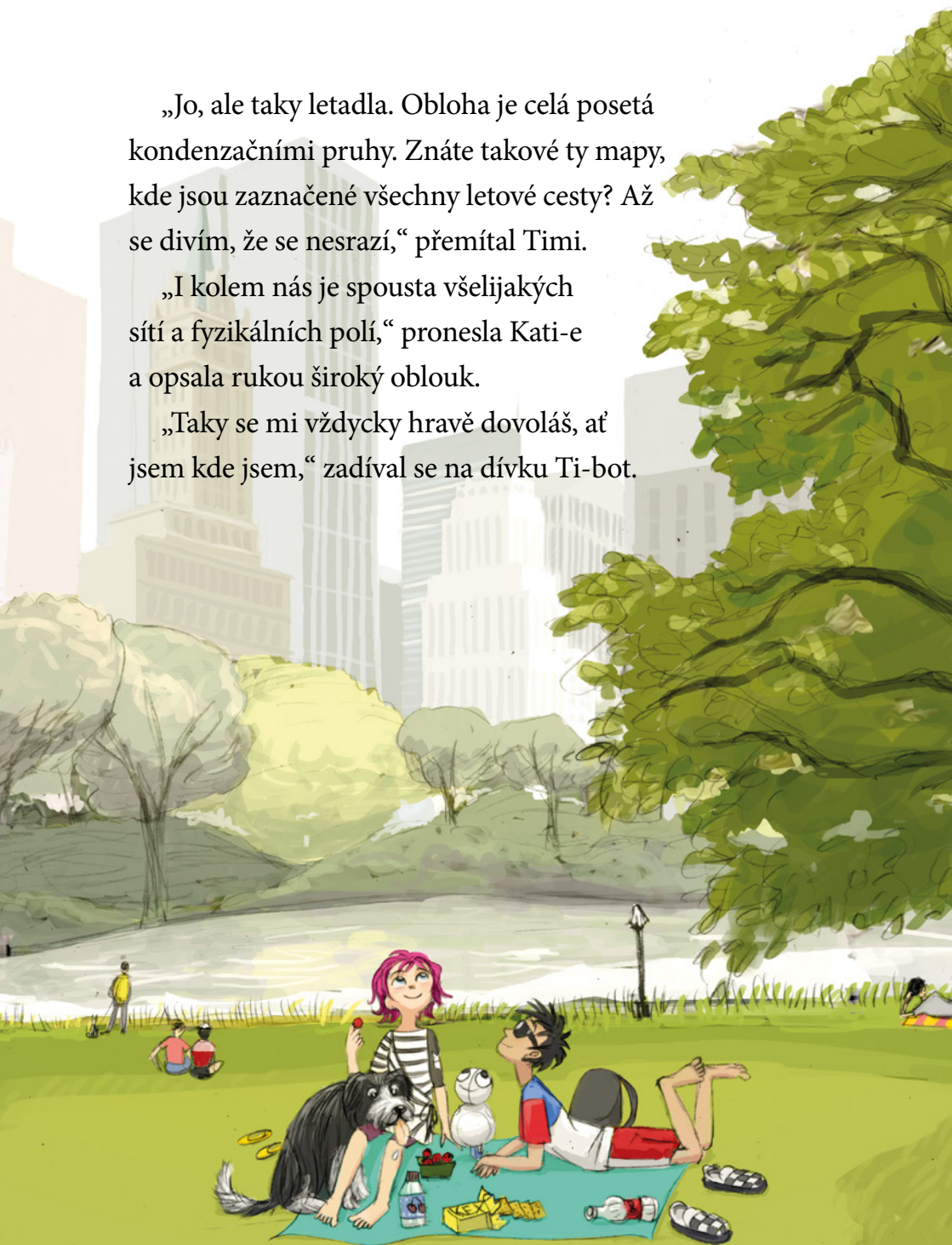
„Myslíš přenos dat, Timi?“ zeptala se Kati-e a uvelebila se na zádech.

„Jo, ale taky letadla. Obloha je celá posetá kondenzačními pruhy. Znáte takové ty mapy, kde jsou zaznačené všechny letové cesty? Až se divím, že se nesrazí,“ přemítal Timi.

„I kolem nás je spousta všelijakých sítí a fyzikálních polí,“ pronesla Kati-e a opsala rukou široký oblouk.

„Taky se mi vždycky hravě dovoláš, ať jsem kde jsem,“ zadíval se na dívku Ti-bot.

„Jo, ale funguje to, jen když máš signál,“ podotkla Kati-e a přivítala se s Mopem i cizím štěnětem, kteří jí na oplátku olízli tvář.

„A co kdyby ho neměl?“ zahuhňal Timi s pusou plnou sušenek.

„Na to je dobrý záložní vysílač. Ten ale zatím nevedeme,“ pronesla Kati-e, zobla si pár sušenek, usrkla džusu a zamyšleně pohlédla na oblohu. „Měla bych ti ho konečně nainstalovat.“

„To má čas! Třeba až bude někdy pršet,“ odsekl Ti-bot.

Štěňátko už muselo domů a Mop se vetřel na deku, protože zmerčil sušenky. Začal funět.

„Tobě je horko,“ všimla si Kati-e a vytáhla z batohu jeho láhev. „Nepotřebuješ najíst, ale napít.“ Mop tekoucí vodu dlouze chlemtal.

„Právě je 23,73 stupně,“ oznámil Ti-bot.

„Pojďme si někam zaplavat!“ navrhl Timi, ale jeho kamarádce zazvonil telefon.

Kati-e to zvedla a zatvářila se znepokojeně.

„Plavání bude muset počkat. Volala mi Dalia. Její prasátko Lotta pěkně vyvádí. Musíme tam hned zajít,“ prohlásila a začala balit věci do batohu.

PROBLÉMY S PRASÁTKEM

Pronikavý kvikot zakrslého prasátka se rozléhal až na chodbu. Dveře jim otevřela vyčerpaná Lumia.

„Díky, že jste nám přišli pomoci tak rychle!“ řekla. „Snad přežijete ten smrad. Lotta počurala a pokakala celý byt.“

„Možná se nám něco snaží říct,“ poznamenala Kati-e a přivázala Mopovo vodítko ke klice v předsíni.

„Ty radši zůstaň tady.“

Mop si chápavě sedl a čekal.

Zvědavý Ti-bot vtrhnul do obývacího pokoje jako první. Pachové senzory mu začaly pípat. Sotva ho prasátko uvidělo, zarylo do podlahy a vrhlo se k němu. Kopýtko jen klapala. Dalia popadla robota do náruče.

„Lotta je tak rozparáděná, že by tě mohla poničit,“ vysvětlila mu.

Prasátko rypákem po podlaze zběsile smýkalo předměty.

„Evidentně se jí přehřál procesor,“ usoudil Ti-bot.

„Co to do Lotty vjelo?“ podivila se Kati-e a vydala se k prasátku, které chrochtalo, funělo a ježily se mu chlupy na šíji.

Lumia pokrčila rameny.

„To bych taky ráda věděla,“ povzdechla si.

„Poslední dobou to s ní není vůbec jednoduché,“ podotkla Dalia a postavila Ti-bota na stůl.

Lotta si přišla očichat nohy zvířecí agentky a pak do nich svým lepkavým rypáčkem šťouchla.

„Ať děláme co děláme, skoro každý den má Lotta špatnou náladu,“ dodala Lumia.

Kati-e se rozhlédla kolem. Pohovka byla ohlodaná, koberce zvalchované a ze skříní vykramažené věci.

Váza rozbitá a nádobí roztahané všude kolem.

Podlaha mokrá a knihy rozžvýkané. Dalia si všimla ustaraného výrazu, který kamarádka nasadila.

„Většina knih byla našťestí naše,“ ujistila ji. „Ale zničila i pár kousků z knihovny. Ty budeme muset zaplatit. A máma se určitě bude zlobit kvůli té váze.“

Lotta popadla malou programátorku za lem šatů.

„Poslyš, ty nezbedo, tohle vážně není k snědku!“
zasmála se Kati-e.

„Zkusím zjistit, proč se Lotta přehřívá,“ navrhl
Ti-bot.

Ozval se elektronický zvuk a robot se změnil
v prasátko.

„Chro chro! Co máš za error?“ zeptal se.

Zvířátko nechápalo, odkud se to chrochtání
bere. Prozkoumalo místnost svýma
malýma očkami. Pak uvidělo na stole
robota a hned dívčiny šaty pustilo.

„Oj, ty umíš po prasečím!“ zaradovalo
se. „Skoč sem dolů. Slibuju, že ti nic
neudělám.“

Děti rozhovor Ti-bota s Lottou
napjatě sledovaly.

„Proč tak vyvádíš?“
zopakoval Ti-bot

svou otázku. Lotta si kecla na zadek, zhluboka se nadechla a spustila chrochtavé hořekování.

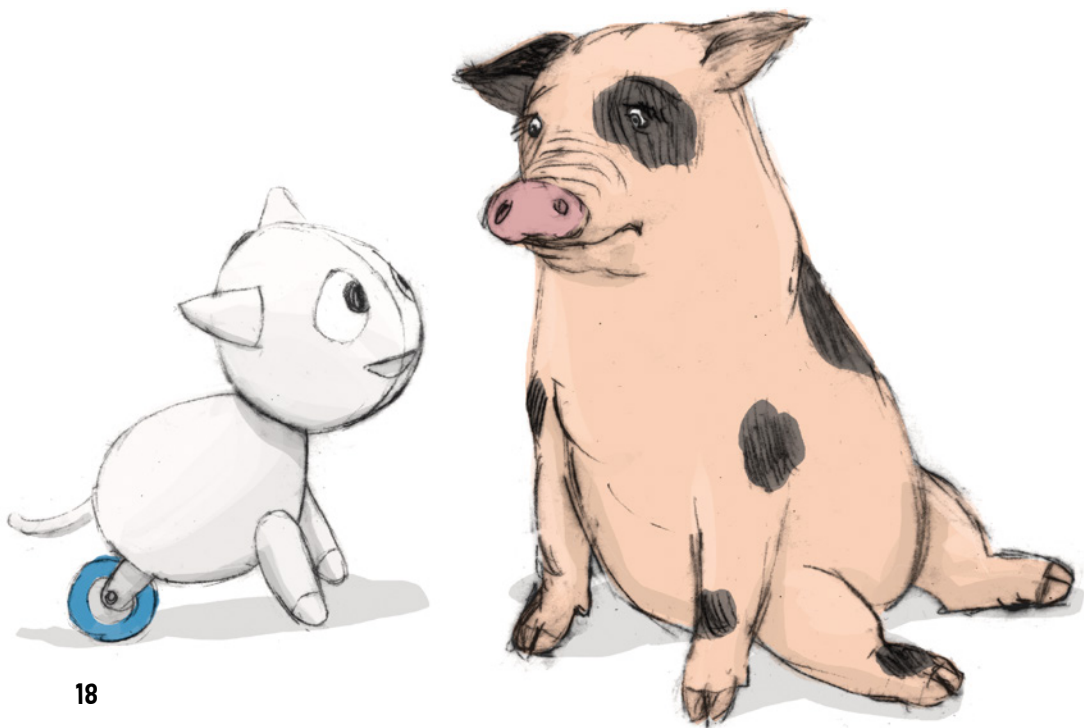
„Bezva, už si hezky povídají,“ pronesla Dalia. Ujistila se, že se na gauči neválí nic nepatřičného, a posadila se.

„Lotta vám celkem přerostla,“ všimla si Kati-e.

„Ano. Chovatel nám tvrdil, že nebude vážit víc než třicet kilo,“ povzdechla si Dalia. „A teď je tak těžká, že ji neuzvedneme ani ve dvou.“

„Váží už nejmíň metrák!“ zakoulela očima Lumia.

„I její trus je pořádně velký,“ zašklebila se Kati-e.

„To jo! A když se naštvě, je schopná nám nadělat klidně i do postele,“ zaúpěla Dalia.

Ti-bot si přestal povídat s prasátkem a rozjel se k ostatním.

„Shromáždil jsem data o chybovém kódu,“ oznámil. „Lotta se rozčílila, protože jí Lumia dala seno až odpoledne, a ne ráno jako obvykle.“

„To je ale puntičkářka,“ postěžovala si Lumia. „Vždyť tam ještě trochu sena měla, když jsem šla ven.“

„Jde o princip,“ prohlásil Ti-bot při pohledu na prasátko, které se momentálně snažilo proniknout do skříňky v kuchyni.

Dalia ale přibouchla dvířka.

„Ona si na režim dost potrpí. Všechno se pokaždé musí odehrát ve stejnou dobu,“ pověděla.

„To je pro miniprasátka typické,“ podotkla Kati-e.

„A kromě toho by chtěla dostávat víc dobrot,“ dodal Ti-bot.

„To snad není možné! Vždyť ona by pořád jen jedla!“ postěžovala si Dalia.

„Miniprasátka jsou nenasytové,“ zasmála se Kati-e. „Ale když ji budete překrmovat, přibere víc, než je zdrávo.“

„Lotta rozhodně není žádný hubeňour,“ zazubila se Lumia a podrbala zklidněné prasátko na bříšku.

Zvírátko spokojeně zavřelo oči a zamlaskalo. Vypadalo, jako by se smálo.

„Potřebovala by víc pohybu,“ usoudila Kati-e.

„Chtěla by šmejdit po venku,“ pokračoval Ti-bot.
„A vy jste ji prý už zase nevzaly s sebou. I proto se zlobila.“

„Ono to nejde pokaždé!“ ohradila se Lumia. „Vždyť Dalia byla dneska v knihovně a já měla hodinu tance.“

„A z knihovny jsem si pak ještě odskočila na bleší trh,“ dodala Dalia. „Lotta s námi zkrátka nemůže všude.“

„Tak jí pořídte prasátko do páru!“ navrhl Ti-bot.

Dívky sklíčeně zavrtěly hlavou.

„Máma nám další nedovolí!“ pronesly jednohlasně.

„Už tohle jedno jí připadá až až,“ přiznala Dalia.

„Trpasličí prasátka nejsou do města nejvhodnější,“ zvážněla Kati-e a posadila se vedle Lotty. „Asi by bylo lepší, kdybyste ji přestěhovaly někam na venkov,“ řekla a pohladila zvířátko po rypáčku.

„To ne! Hrozně by se nám stýskalo,“ zakňourala Lumia a honem prasátko objala. To mezitím usnulo na hromadě prádla.

„Na venkově by se jí určitě líbilo víc,“ uvažovala Dalia.

„Měla by se tam jako prase v žitě,“ zasmál se Ti-bot.

„Zkusíme Lottě najít vhodný statek?“ nadhodila Kati-e.